

1. Riktlinjer om STS-kriterierna för värdepapperiseringar som inte är ABCP

EBA/GL/2018/09

12 december 2018

Riktlinjer

om STS-kriterierna

för värdepapperiseringar som inte är
ABCP

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som utfärdas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och riktlinjernas övriga målgrupper som anges i punkt 8 med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna anges Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett visst område. Behöriga myndigheter som berörs av riktlinjerna bör införliva dem på lämpligt sätt i sin verksamhet (t.ex. genom att ändra sin rättsliga ram eller sina tillsynsförfaranden), även i de fall där riktlinjerna främst riktar sig till institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska behöriga myndigheter meddela EBA huruvida de följer eller avser följa dessa riktlinjer, eller ange skälen till att de inte följs, senast den (dd.mm.åååå). Om en anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/201x/xx". Anmälningarna ska lämnas av personer som har befogenhet att rapportera om efterlevnaden på de behöriga myndigheternas vägnar. Även alla förändringar av efterlevnadsstatus måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. Dessa riktlinjer anger kriterierna beträffande enkelhet, standardisering och transparens för värdepapperiseringar som inte är ABCP (asset-backed commercial papers, tillgångsbaserade certifikat) i enlighet med artiklarna 20, 21 och 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017².

Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer gäller i anknytning till kriterierna för enkelhet, standardisering och transparens för värdepapperiseringar som inte är ABCP.
7. Behöriga myndigheter ska tillämpa dessa riktlinjer i enlighet med tillämpningsområdet för förordning (EU) 2017/2402 så som anges i förordningens artikel 1.

Målgrupp

8. Dessa riktlinjer är riktade till de behöriga myndigheter som anges i artikel 29.1 och 29.5 i förordning (EU) nr 2017/2402 samt till de övriga målgrupper som omfattas av den förordningen.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

3. Genomförande

Tillämpningsdatum

9. Dessa riktlinjer gäller från och med den 15 maj 2019.

4. Kriterier beträffande enkelhet

4.1 Äkta värdepapperisering (true sale), överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan, utfästelser och garantier (artikel 20.1–20.6)

Äkta värdepapperisering, överlåtelse eller överföring med samma rättsverkan

10. Vid tillämpning av artikel 20.1 i förordning (EU) 2017/2402 och för att styrka tredje parter förtroende, inklusive tredje parter som kontrollerar att kriterierna för enkelhet, transparens och standardisering (STS) uppfylls i enlighet med artikel 28 i förordningen och att berörda myndigheter uppfyller de krav som anges däri, bör samtliga av följande tillhandahållas:

- (a) Bekräftelse av den äkta värdepapperiseringen eller bekräftelse om att överlåtelsen eller överföringen, enligt den tillämpliga nationella ramen, separerar de underliggande exponeringarna från säljaren, dess borgenärer och dess likvidatorer, inklusive i det fall säljaren skulle bli insolvent, med samma rättsverkan som skulle uppnås genom äkta värdepapperisering.
- (b) Bekräftelse av att den äkta värdepapperiseringen, överlåtelsen eller överföringen kan verkställas med samma rättsverkan som anges i led a) mot säljaren eller någon annan tredje part, i enlighet med tillämplig nationell rättslig ram.
- (c) Bedömning av clawbackrisker och risker på grund av en ny karakterisering.

11. Bekräftelsen av de aspekter som anges i punkt 10 bör uppnås genom tillhandahållandet av ett juridiskt utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare, utom när det rör sig om upprepade emissioner i fristående värdepapperiseringsstrukturer eller masterfonder som använder samma rättsliga mekanism för överföringen, inklusive de fall där den rättsliga ramen är densamma.

12. Det juridiska utlåtande som anges i punkt 11 bör vara tillgängligt och göras tillgängligt för alla relevanta tredje parter som kontrollerar huruvida STS-kriterierna uppfylls i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) 2017/2402 samt alla relevanta behöriga myndigheter bland dem som anges i artikel 29 i förordningen.

Allvarlig försämring av säljarens kreditvärdighet

13. Med avseende på artikel 24.5 i förordning (EU) 2017/2402 bör dokumentationen över transaktionen, identifiera, vad gäller den utlösande faktorn ”säljarens kreditvärdighet har allvarligt försämrats”, de tröskelvärden som objektivt kan fastställas och som har samband med säljarens finansiella sundhet

Säljarens insolvens

14. Vid tillämpning av artikel 20.5 i förordning (EU) 2017/2402 ska den faktor som utlöser säljarens insolvens åtminstone ange händelser av juridisk insolvens så som definieras i nationella rättsliga ramar.

4.2 Godtagbarhetskriterier för de underliggande exponeringarna, aktiv portföljförvaltning (artikel 20.7)

Aktiv portföljförvaltning

15. Vid tillämpning av artikel 20.7 i förordning (EU) 2017/2402 bör aktiv portföljförvaltning förstås som portföljförvaltning för vilket något av följande gäller:

- (a) Portföljförvaltningen gör värdepapperiseringens resultat beroende både av resultaten för de underliggande exponeringarna och av resultaten för värdepapperiseringens portföljförvaltning, vilket därigenom hindrar investeraren från att modellera kreditrisken för de underliggande exponeringarna utan att ta hänsyn till portföljförvaltarens strategi för portföljförvaltningen.
- (b) Portföljförvaltningen görs för spekulativa ändamål som syftar till att uppnå bättre resultat, ökad avkastning, övergripande finansiell avkastning eller någon annan rent finansiell eller ekonomisk fördel.

16. De tekniker för portföljförvaltning som inte bör betraktas som aktiv portföljförvaltning omfattar följande:

- (a) Substitution eller återköp av underliggande exponeringar på grund av oförenlighet med utfästelser eller garantier.
- (b) Substitution eller återköp av underliggande exponeringar som är föremål för en regleringsmässig tvist eller utredning för att göra det enklare att nå en lösning av tvisten eller ett slut på utredningen.
- (c) Påfyllning av underliggande exponeringar genom att lägga till underliggande exponeringar som substitut för amorterade eller fallerande exponeringar under den rullande perioden.
- (d) Nya underliggande exponeringar förvärvas under inkörningsperioden för att värdet av de underliggande exponeringarna ska överensstämma med värdet av värdepapperiserade förpliktelserna.
- (e) Återköp av underliggande exponeringar i samband med utnyttjande av städoptioner, i enlighet med artikel 244.3 g i förordning (EU) 2017/2401.

- (f) Återköp av fallerande exponeringar för att underlätta återvinnings- och likvidationsprocessen för sådana exponeringar.
- (g) Återköp av underliggande exponeringar i samband med återköpskyldigheten i enlighet med artikel 20.13 i förordning (EU) 2017/2402.

Tydliga godtagbarhetskriterier

17. Vid tillämpning av artikel 20.7 i förordning (EU) 2017/2402 ska kriterierna anses vara "tydliga" om det är möjligt för en domstol att fastställa, i rättsligt och/eller faktiskt hänseende, att de uppfylls.

Godtagbarhetskriterier som ska uppfyllas för exponeringar som överförs till specialföretaget för värdepapperisering efter det att transaktionen avslutats

18. Vid tillämpning av artikel 20.7 i förordning (EU) 2017/2402 bör "uppfylla de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna" anses avse godtagbarhetskriterier som uppfyller något av följande:

- (a) När det gäller normala värdepapperiseringar är de inte mindre strikta än de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna när transaktionen avslutas.
- (b) När det gäller värdepapperiseringar som emitterar flera serier av värdepapper, inklusive masterfonder, är de inte mindre strikta än de godtagbarhetskriterier som tillämpats på de ursprungliga underliggande exponeringarna vid den allra senaste emitteringen, med resultatet att godtagbarhetskriterierna kan variera från avslutning till avslutning, med värdepapperiseringsparternas samtycke och i enlighet med transaktionsdokumentationen.

19. De godtagbarhetskriterier som ska tillämpas på de underliggande exponeringarna i enlighet med punkt 18 bör specificeras i transaktionsdokumentationen och bör ange godtagbarhetskriterier som tillämpas på exponeringsnivå.

4.3 Homogenitet, förpliktelser för de underliggande exponeringarna, periodiska betalningsflöden, inga överlåtbara värdepapper (artikel 20.8)

Avtalsmässigt bindande och verkställbara förpliktelser

20. Vid tillämpning av artikel 20.8 i förordning (EU) 2017/2402 ska "förpliktelser som är avtalsmässigt bindande och verkställbara, med full regressrätt mot gäldenärerna och, i tillämpliga fall, garantigivarna" anses avse alla förpliktelser i den avtalsmässiga specifikationen för de underliggande exponeringarna som är relevanta för investerare eftersom de påverkar alla förpliktelser för gäldenären och, i tillämpliga fall, garantigivaren att göra betalningar eller tillhandahålla säkerhet.

Exponeringar med periodiska betalningsflöden

21. Vid tillämpning av artikel 20.8 i förordning (EU) 2017/2402 ska exponeringar med definierade periodiska betalningsflöden omfatta följande:

- (a) Exponeringar som ska betalas som engångsbelopp i samband med revolverande värdepapperisering, så som anges i artikel 20.12 i förordning (EU) 2017/2402.
- (b) Exponeringar relaterade till kreditkortsfaciliteter.
- (c) Exponeringar med avbetalningsbelopp som består av ränta och där kapitalbeloppet återbetalas på förfallodagen, inklusive amorteringsfria bolån.
- (d) Exponeringar med avbetalningsbelopp som består av ränta och återbetalning av en del av kapitalbeloppet, där ettdera av följande villkor uppfylls:
 - (i) Det återstående kapitalbeloppet återbetalas på förfallodagen.
 - (ii) Återbetalningen av kapitalbeloppet är beroende av att tillgångar som säkrar exponeringen säljs, i enlighet med artikel 20.13 i förordning (EU) 2017/2402 och punkterna 48 till 50.
- (e) Exponeringar med tillfälliga amorteringsfria perioder som avtalas mellan gäldenären och långgivaren.

4.4 Kreditgivningsprinciper, originatorns sakkunskaper (artikel 20.10)

Liknande exponeringar

22. Vid tillämpning av artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör exponeringar betraktas som liknande när ett av följande villkor uppfylls:

- (a) Exponeringarna tillhör en av följande tillgångskategorier som anges i den delegerade förordning som ytterligare specificerar vilka underliggande exponeringar som anses vara homogena i enlighet med artiklarna 20.8 och 24.15 i förordning (EU) 2017/2402:
 - (i) Bostadslån som säkrats med ett eller flera bolån på bostadsfastighet, eller bostadslån som fullt ut garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd bland dem som anges i artikel 201.1 i förordning (EU) nr 575/2013 som kvalificerar sig för kreditkvalitetssteg 2 eller över i enlighet med del tre, avdelning II, kapitel 2 i den förordningen.
 - (ii) Kommersiella lån som säkrats med ett eller flera bolån på kommersiell fastighet eller andra kommersiella lokaler.
 - (iii) Kreditfaciliteter som beviljats privatpersoner för konsumtion individuellt, inom familjen eller för hushållet.

- (iv) Billån och billeasing.
 - (v) Kreditkortsfordringar.
 - (vi) Kundfordringar.
- (b) Exponeringarna faller under tillgångskategorin för kreditfaciliteter som tillhandahålls till mikroföretag, små och medelstora företag och andra typer av företag och korporationer, inklusive lån och leasingar, i enlighet med artikel 2 d i den delegerade förordning som ytterligare specificerar vilka underliggande exponeringar som anses vara homogena i enlighet med artiklarna 20.8 och 24.15 i förordning (EU) 2017/2402, som underliggande exponeringar för en viss typ av gäldenär.
- (c) Om exponeringarna inte tillhör några av de tillgångskategorier som anges i leden a) och b) i denna punkt och så som anges i den delegerade förordning som ytterligare specificerar vilka underliggande exponeringar som anses vara homogena med avseende på artiklarna 20.8 och 24.15 i förordning (EU) 2017/2402, delar de underliggande exponeringarna liknande egenskaper när det gäller typen av gäldenär, säkerhetsrättigheternas rangordning, typen av fastighet och/eller jurisdiktion.

Kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta

23. Vid tillämpning av artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör de kreditgivningsprinciper som tillämpas på värdepapperiserade exponeringar jämföras med de kreditgivningsprinciper som tillämpas på liknande exponeringar vid tidpunkten för initieringen av de värdepapperiserade exponeringarna.
24. Uppfyllande av detta krav bör inte förutsätta att originatorn eller den ursprungliga långgivaren har liknande exponeringar på sin balansräkning vid tidpunkten för valet av de värdepapperiserade exponeringarna eller vid den exakta tidpunkten för deras värdepapperisering och det bör inte heller förutsätta att liknande exponeringar faktiskt initierades vid den tidpunkt som de värdepapperiserade exponeringarna initierades.

Redovisning av väsentliga ändringar från tidigare kreditgivningsprinciper

25. Vid tillämpning av artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör de väsentliga ändringar av kreditgivningsprinciperna som måste redovisas fullt ut anses vara de väsentliga ändringar av de kreditgivningsprinciper som tillämpas på de exponeringar som överförs till, eller överläts av, specialföretaget för värdepapperisering efter att värdepapperiseringen avslutats i samband med portföljförvaltning så som anges i punkterna 15 och 16.
26. Ändringar av sådana kreditgivningsprinciper bör betraktas som väsentliga när de avser någon av följande typer av ändringar av kreditgivningsprinciperna:
- (a) Ändringar som påverkar det krav om kreditgivningsprincipernas likhet som specificeras ytterligare i den delegerade förordning som ytterligare specificerar vilka underliggande

exponeringar som anses vara homogena i enlighet med artiklarna 20.8 och 24.15 i förordning (EU) 2017/2402.

- (b) Ändringar som väsentligt påverkar den allmänna kreditrisken för eller det förväntade genomsnittliga resultatet av portföljen av underliggande exponeringar utan att leda till väsentligt annorlunda metoder när det gäller bedömningen av den kreditrisk som associeras med de underliggande exponeringarna.

- 27. Redovisningen av alla ändringar av kreditgivningsprinciperna bör inkludera en förklaring av syftet med sådana ändringar.
- 28. När det gäller kundfordringar som inte initieras i form av ett lån bör hänvisningen till kreditgivningsprinciper i artikel 20.10 anses avse kreditstandarder som säljaren tillämpar allmänt på kortfristig kredit av den typ som ger upphov till de värdepapperiserade exponeringarna och som föreslås för dess kunder i samband med försäljningen av dess produkter och tjänster.

Bostadslån

- 29. Vid tillämpning av artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör gruppen av underliggande exponeringar inte innefatta bostadslån som både marknadsförts och tecknats på premissen att lånesökanden eller förmedlare fått kännedom om att de uppgifter som lämnas eventuellt inte kontrolleras av långgivaren.
- 30. Bostadslån som tecknats men inte marknadsförts på premissen att lånesökanden eller förmedlarna fått kännedom om att de uppgifter som lämnas eventuellt inte kontrolleras av långgivaren, eller får kännedom om detta efter att lånet tecknats, omfattas inte av detta krav.
- 31. Vid tillämpning av artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör lämnade "uppgifter" endast anses omfatta relevanta uppgifter. Uppgifternas relevans bör baseras på huruvida uppgifterna utgör en relevant parameter för kreditgivning, t.ex. uppgifter som anses vara relevanta för att bedöma en låntagares kreditvärdighet, för att bedöma tillgången till säkerhet och för att minska risken för bedrägerier.
- 32. Relevanta uppgifter för allmänna icke inkomstgenererande bostadslån omfattar vanligtvis inkomst, och relevanta uppgifter för inkomstgenererande bostadslån omfattar vanligtvis hyresintäkter. Uppgifter som inte är användbara som parametrar för kreditgivning, t.ex. mobiltelefonnummer, bör inte betraktas som relevanta uppgifter.

Likvärdiga krav i tredjeländer

- 33. Vid tillämpning av artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör bedömningen av kreditvärdigheten för låntagare i tredjeländer baseras på följande principer när så är lämpligt, i enlighet med direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EG:

- (a) Innan ett kreditavtal ingås, på grundval av tillräcklig information, bedömer långgivaren låntagarens kreditvärdighet utifrån tillräcklig information, som i lämpliga fall erhålls från låntagaren och i nödvändiga fall genom en sökning i den relevanta databasen.
- (b) Om parterna kommer överens om att ändra det totala kreditbeloppet efter att kreditavtalet ingåtts bör långgivaren uppdatera sin finansiella information om låntagaren och bör bedöma låntagarens kreditvärdighet innan någon betydande ökning av det totala kreditbeloppet görs.
- (c) Långgivaren bör göra en grundlig bedömning av låntagarens kreditvärdighet innan ett kreditavtal ingås och ta vederbörlig hänsyn till faktorer som är relevanta för att kontrollera sannolikheten att låntagaren uppfyller sina skyldigheter enligt kreditavtalet.
- (d) De förfaranden och uppgifter som bedömningen baseras på bör dokumenteras och bevaras.
- (e) Bedömningen av kreditvärdigheten bör inte främst förlita sig på att bostadsfastighetens värde överskrider kreditbeloppet eller ett antagande om att bostadsfastigheten kommer att öka i värde, såvida inte kreditavtalets syfte är att uppföra eller renovera bostadsfastigheten.
- (f) Långgivaren bör inte kunna annullera eller ändra kreditavtalet till nackdel för låntagaren efter att det ingåtts med anledning av att bedömningen av kreditvärdigheten inte genomfördes korrekt.
- (g) Långgivaren bör göra krediten tillgänglig för låntagaren endast i de fall där resultatet av kreditvärdighetsbedömningen anger att de skyldigheter som kreditavtalet innebär sannolikt kommer att uppfyllas på det sätt som krävs enligt avtalet.
- (h) Innan någon betydande ökning av det totala kreditbeloppet beviljas efter att kreditavtalet ingåtts, bör en ny bedömning göras av låntagarens kreditvärdighet på grundval av uppdaterade uppgifter, såvida inte sådan ytterligare kredit har angetts och inkluderats i den ursprungliga kreditvärdighetsbedömningen.

Kriterier för att fastställa originatorns eller den ursprungliga långgivarens sakkunskaper

34. För att fastställa huruvida en originator eller ursprunglig långgivare har sakkunskaper när det gäller att initiera exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artikel 20.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör båda följande villkor uppfyllas:

- (a) Medlemmarna i originatorns eller den ursprungliga långgivarens ledningsorgan samt den högre personal, förutom medlemmarna i ledningsorganet, som är ansvarig för att hantera initieringen av exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade

exponeringarna bör ha adekvata kunskaper och kompetenser när det gäller att initiera exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna.

- (b) Följande principer beträffande sakkunskapens kvalitet bör beaktas:
 - (i) Medlemmarna i ledningsorganet och den högre personalen bör ha lämpliga roller och uppgifter och de nödvändiga kapaciteterna bör vara tillräckliga.
 - (ii) Medlemmarna i ledningsorganet och den högre personalen bör ha skaffat sig tillräcklig erfarenhet genom tidigare tjänster och utbildning.
 - (iii) Medlemmarna i ledningsorganet och den högre personalen bör ha ett lämpligt deltagande i styrningsstrukturen när det gäller initieringsfunktionen för exponeringarna.
 - (iv) Om det rör sig om en tillsynsreglerad enhet bör de godkännanden eller tillstånd som enheten innehar anses vara relevanta för initiering av exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna.

35. En originator eller ursprunglig långgivare bör anses ha nödvändiga sakkunskaper när ettdera av följande gäller:

- (a) Enhetens verksamhet, eller verksamheten för den konsoliderade grupp som enheten tillhör för redovisnings- eller tillsynssyften, har i minst fem år inkluderat initiering av exponeringar som liknar de värdepapperiserade exponeringarna.
- (b) Om kravet i led a) inte uppfylls bör originatorn eller den ursprungliga långgivaren anses ha de nödvändiga sakkunskaperna om de uppfyller båda villkoren nedan:
 - (i) Minst två av medlemmarna i ledningsorganet har relevant personlig yrkeserfarenhet på minst fem år när det gäller att initiera exponeringar som liknar de värdepapperiserade exponeringarna.
 - (ii) Högre personal, som inte är med i ledningsorganet, med ansvar för att hantera enhetens initiering av exponeringar som liknar de värdepapperiserade exponeringarna, har relevant personlig yrkeserfarenhet på minst fem år när det gäller att initiera exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna.

36. För att styrka antalet år av yrkeserfarenhet bör de relevanta sakkunskaperna redovisas i tillräcklig detalj och i enlighet med tillämpliga konfidentialitetskrav så att investerare kan fullgöra sina skyldigheter i enlighet med artikel 5.3 c i förordning (EU) 2017/2402.

4.5 Inga fallerande exponeringar eller exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet (artikel 20.11)

Fallerande exponeringar

37. Vid tillämpning av det första stycket i artikel 20.11 i förordning (EU) 2017/2402 bör de fallerande exponeringarna tolkas i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) 575/2013 och som ytterligare specificeras i den delegerade förordningen om väsentlighetströskeln för förfallna kreditförpliktelser som utvecklats i enlighet med artikel 178 i den förordningen samt i EBA:s riktlinjer om tillämpningen av definitionen av fallissemang som utvecklats i enlighet med artikel 178.7 i samma förordning.
38. I de fall där en originator eller ursprunglig långgivare inte är ett institut och därför inte omfattas av förordning (EU) 575/2013 bör originatorn eller den ursprungliga långgivaren följa vägledningen i föregående punkt i den mån sådan tillämpning inte anses vara orimligt betungande. Originatorn eller den ursprungliga långgivaren bör då tillämpa de fastställda förfarandena och den information som erhållits från gäldenärer om exponeringarnas ursprung, information som erhållits från originatorn under dess förvaltning av exponeringarna eller under dess riskhanteringsförfaranden eller information som meddelats originatorn av en tredje part.

Exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet

39. Vid tillämpning av artikel 20.11 i förordning (EU) 2017/2402 bör de omständigheter som anges i leden a) till c) i den punkten förstås som definitioner av nedsatt kreditvärdighet. Andra eventuella omständigheter för nedsatt kreditvärdighet som inte anges i leden a) till c) bör anses vara uteslutna från detta krav.
40. Förbudet mot val och överföring av underliggande exponeringar ”mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet” till specialföretaget för värdepapperisering, i den mening som avses i artikel 20.11 i förordning (EU) 2017/2402, bör förstås som ett krav om att det vid tidpunkten för valet bör finnas en regressrätt för det fullständiga värdepapperiserade exponeringsbeloppet för minst en part utan nedsatt kreditvärdighet, oavsett om den parten är en gäldenär eller en garantigivare. De underliggande exponeringarna bör därför inte inkludera något av följande:
- (a) Exponeringar mot en gäldenär med nedsatt kreditvärdighet, när det inte finns någon garantigivare för det fullständiga värdepapperiserade exponeringsbeloppet.
 - (b) Exponeringar mot en gäldenär med nedsatt kreditvärdighet som har en garantigivare med nedsatt kreditvärdighet.

Såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långgivaren

41. Vid tillämpning av artikel 20.11 i förordning (EU) 2017/2402 bör kännedomskravet anses uppfyllas endast på grundval av information som erhållits från någon av följande kombinationer av källor och omständigheter:

- (a) Gälldenärer om exponeringarnas ursprung.
- (b) Originatorn under dess förvaltning av exponeringarna eller under dess riskhanteringsförfaranden.
- (c) Meddelanden till originatorn från en tredje part.
- (d) Offentligt tillgänglig information eller information som finns i ett eller flera kreditregister om personer med negativ kredithistorik vid tidpunkten för initieringen av en underliggande exponering, endast i den utsträckning sådan information redan tagits i beaktande i samband med (a), (b) och (c), och i enlighet med tillämpliga reglerings- och tillsynskrav, inklusive när det gäller sunda kreditgivningskriterier så som anges i artikel 9 i förordning (EU) 2017/2402. Detta gäller med undantag för kundfordringar som inte initieras i form av ett lån, för vilka kreditgivningskriterier inte behöver uppfyllas.

Exponeringar mot gälldenärer eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som har genomgått en process för omstrukturering av skuld

42. Vid tillämpning av artikel 20.11 a i förordning (EU) 2017/2402 bör kravet att undanta exponeringar mot gälldenärer eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som har genomgått en process för omstrukturering av skuld avseende sina nödlidande exponeringar förstås som att detta krav avser både gälldenärens eller garantigivarens omstrukturerade exponeringar och dess icke omstrukturerade exponeringar. Vid tillämpning av denna artikel bör omstrukturerade exponeringar som uppfyller villkoren i leden i) och ii) i artikeln inte leda till att en gälldenärs eller garantigivares kreditvärdighet betecknas som nedsatt.

Kreditregister

43. Det krav som anges i artikel 20.11 b i förordning (EU) 2017/2402 bör begränsas till exponeringar mot gälldenärer eller garantigivare för vilka båda följande krav gäller vid tidpunkten för initieringen av den underliggande exponeringen:
- (a) Gälldenären eller garantigivaren flaggas uttryckligen i ett kreditregister som en enhet med negativ kredithistorik på grund av negativ status eller negativ information som lagrats i kreditregistret.
 - (b) Gälldenären eller garantigivaren finns med i kreditregistret av orsaker som är relevanta för kreditriskbedömningens syften.

Risk för att avtalsenliga betalningar inte kommer att betalas betydligt högre än för jämförbara exponeringar

44. Vid tillämpning av artikel 20.11 c i förordning (EU) 2017/2402 bör exponeringarna inte anses ha en "kreditvärdering eller ett kreditomdöme som tyder på att risken för att avtalsenliga

betalningar inte kommer att betalas är betydligt högre än för jämförbara exponeringar, som inte är värdepapperiserade, som originatorn har” när följande villkor uppfylls:

- (a) De mest relevanta faktorer som avgör det förväntade resultatet av de underliggande exponeringarna är likartade.
- (b) På grund av den likhet som anges i led a) skulle man rimligen ha kunnat förvänta sig, utifrån indikationer som tidigare resultat eller tillämpliga modeller, att exponeringarnas resultat inte skulle skilja sig betydligt under transaktionens löptid eller under en period av högst fyra år om transaktionens löptid är längre än fyra år.

45. Kravet i föregående punkt bör anses ha uppfyllts när ettdera av följande gäller:

- (a) De underliggande exponeringarna omfattar inte exponeringar som klassificeras som tveksamma, osäkra, nödlidande eller på liknande sätt enligt de relevanta redovisningsprinciperna.
- (b) De underliggande exponeringarna omfattar inte exponeringar vars kreditkvalitet, baserad på kreditvärderingar eller andra kreditkvalitetströsklar, skiljer sig avsevärt från kreditkvaliteten för jämförbara exponeringar som originatorn initierar i sin normala utlåningsverksamhet och kreditriskstrategi.

4.6 Minst en betalning gjord (artikel 20.12)

Kriteriets omfattning

46. Vid tillämpning av artikel 20.12 i förordning (EU) 2017/2402 bör ytterligare förskott när det gäller en exponering mot en viss låntagare inte anses utlösa ett nytt krav om ”minst en betalning” när det gäller en sådan exponering.

Minst en betalning

47. Vid tillämpning av artikel 20.12 i förordning (EU) 2017/2402 bör den betalning som avses i kravet om att ”minst en betalning” bör ha gjorts vid tidpunkten för överföringen vara en hyres-, kapitalbelopps- eller räntebetalning eller annan typ av betalning.

4.7 Inget dominerande beroende av försäljningen av tillgångar (artikel 20.13)

Dominerande beroende av försäljningen av tillgångar

48. Vid tillämpning av artikel 20.13 i förordning (EU) 2017/2402 bör transaktioner där alla följande villkor gäller, vid tidpunkten för initieringen av värdepapperiseringen när det gäller amorterande värdepapperisering eller under den rullande perioden när det gäller revolverande värdepapperisering, inte anses vara främst beroende av försäljning av tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande exponeringarna, och bör därför tillåtas:

- (a) Det avtalade utestående kapitalbeloppet, vid slutet av den avtalade löptiden för de underliggande exponeringar som beror av försäljningen av de tillgångar som utgör säkerhet för de underliggande exponeringarna för att återbetala kapitalbeloppet, motsvarar högst 50 procent av det totala ursprungliga exponeringsvärdet för samtliga värdepapperiseringspositioner för värdepapperiseringen.
- (b) Löptiderna för de underliggande exponeringar som avses i led a) är inte föremål för väsentliga koncentrationer och är tillräckligt fördelade under transaktionens löptid.
- (c) Det sammanlagda exponeringsvärdet för alla de underliggande exponeringar som avses i led a) mot en enda gäldenär överstiger inte 2 procent av det sammanlagda exponeringsvärdet för samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

49. I de fall där det inte finns några underliggande exponeringar i värdepapperiseringen som beror av försäljningen av tillgångar för att återbetala deras utestående kapitalbelopp vid slutet av den avtalade löptiden bör kraven i punkt 48 inte tillämpas.

Undantaget i andra stycket i artikel 20.13 i förordning (EU) 2017/2402

50. Vad gäller det undantag som anges i andra stycket i artikel 20.13 i förordning (EU) 2017/2402 avseende återbetalning till innehavare av värdepapperiseringspositioner vars underliggande exponeringar säkras genom tillgångar vars värde garanteras eller reduceras i full utsträckning genom att en annan tredje part eller andra tredje parter har en återköpskyldighet för antingen de tillgångar som säkrar de underliggande exponeringarna eller för de underliggande exponeringarna själva, bör säljaren eller de tredje parterna uppfylla båda följande villkor:

- (a) De är inte insolventa.
- (b) Det finns ingen anledning att tro att enheten inte kommer att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt garantin eller återköpskyldigheten.

5. Kriterier beträffande standardisering

5.1 Lämplig reducering av ränte- och valutarisker (artikel 21.2)

Lämplig reducering av ränte- och valutarisker

51. Vid tillämpning av artikel 21.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör det vara tillräckligt, för att de ränte- och valutarisker som härrör från värdepapperiseringen ska kunna anses ”minskas på lämpligt sätt”, att en risksäkrings- eller riskreduceringsåtgärd finns etablerad, på villkor att den inte är ovanligt begränsad, så att den ur ett ekonomiskt perspektiv omfattar en stor del av de respektive ränte- eller valutarisker som återfinns i relevanta scenarier. En sådan riskreduceringsåtgärd kan även finnas i form av derivat eller andra riskreducerande åtgärder, inklusive reservfonder, kreditförstärkning, överskottsmarginal eller andra åtgärder.
52. I de fall där den lämpliga reduceringen av ränte- och valutariskerna åstadkoms genom derivat bör samtliga följande krav tillämpas:
- (a) Derivatet bör endast användas för genuin risksäkring när det gäller obalanser i räntor och valutor mellan tillgångar och skulder och bör inte användas för spekulativa ändamål.
 - (b) Derivatet bör vara baserade på allmänt accepterad dokumentation, inklusive International Swaps and Derivatives Association (ISDA) eller liknande etablerade nationella dokumentationsstandarder.
 - (c) I händelse av att motparten förlorar tillräckligt mycket kreditvärdighet under en viss nivå, mätt utifrån kreditvärderingen eller på annat sätt, bör derivatdokumentationen föreskriva att motparten är föremål för krav om säkerhet eller gör en rimlig ansträngning för dess ersättning eller garanti av en annan motpart.
53. I de fall där den reducering av ränte- och valutariskerna som avses i artikel 21.2 i förordning (EU) 2017/2402 inte åstadkoms genom derivat utan genom andra riskreducerande åtgärder bör dessa åtgärder utformas så att de är tillräckligt robusta. När sådana riskreducerande åtgärder används för att reducera flera risker samtidigt bör det offentliggörande som krävs i artikel 21.2 i förordning (EU) 2017/2402 inkludera en redogörelse för hur åtgärderna säkrar ränte- och valutariskerna å ena sidan och å andra sidan övriga risker.
54. De åtgärder som avses i punkterna 52 och 53, samt det resonemang som förklarar reduceringsåtgärdens lämplighet för ränte- och valutariskerna under transaktionens löptid, bör offentliggöras.

Derivat

55. Vid tillämpning av artikel 21.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör exponeringar i gruppen av underliggande exponeringar som endast innehåller en derivatkomponent som uteslutande är till för att direkt säkra den respektive underliggande exponeringens egna ränte- eller valutarisk, och som inte själva är derivat, inte anses vara förbjudna.

Allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden

56. Vid tillämpning av artikel 21.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden inkludera ISDA eller liknande etablerade nationella dokumentationsstandarder.

5.2 Referensräntebetalningar (artikel 21.3)

Referensräntor

57. Vid tillämpning av artikel 21.3 i förordning (EU) 2017/2402 bör de räntor som betraktas som lämpliga referensgrunder för referensräntebetalningar inkludera samtliga följande:

- (a) Interbankräntor inklusive Libor, Euribor och andra erkända referensräntor.
- (b) Räntor som bestäms av penningpolitiska myndigheter, inklusive federal funds-räntor och centralbankernas diskonteringsräntor.
- (c) Sektorsräntor som speglar en långgivares finansieringskostnader, inklusive standardvariabla räntor och internräntor som direkt speglar marknadens finansieringskostnader för en bank eller grupp institut, i den utsträckning som medför att tillräckliga data tillhandahålls till investerare för att de ska kunna bedöma sektorsräntornas relation till andra marknadsräntor.

Komplicerade formler eller derivat

58. Vid tillämpning av artikel 21.3 i förordning (EU) 2017/2402 bör en formel anses vara komplicerad när den uppfyller definitionen av ett exotiskt instrument från Global Association of Risk Professionals (GARP), vilket innebär en finansiell tillgång (eller ett finansiellt instrument) med egenskaper som gör den (det) mer komplicerad (komplicerat) än enklare, grundläggande produkter. En komplicerad formel eller ett komplicerat derivat bör inte anses förekomma när det bara rör sig om ett enkelt räntetak eller räntegolv.

5.3 Krav i händelse av verkställighet eller leverans av ett meddelande om påskyndad betalning (artikel 21.4)

Exceptionella omständigheter

59. Vid tillämpning av artikel 21.4 a i förordning (EU) 2017/2402 bör en förteckning över "exceptionella omständigheter" i största möjliga utsträckning inkluderas i transaktionsdokumentationen.
60. Med tanke på karaktären av "exceptionella omständigheter" och för att möjliggöra viss flexibilitet när det gäller eventuella ovanliga omständigheter som gör att ett kontantbelopp måste kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering i investerarnas bästa intresse bör, i de fall där en förteckning över "exceptionella omständigheter" inkluderas i transaktionsdokumentationen i enlighet med punkt 59, förteckningen i fråga inte vara uttömmande.

Belopp som kvarhålls i specialföretaget för värdepapperisering i investerarnas bästa intresse

61. Vid tillämpning av artikel 21.4 a i förordning (EU) 2017/2402 bör det kontantbelopp som ska anses kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering vara det belopp som samtycks av trustförvaltaren eller en annan företrädare för investerarna som enligt lag är skyldig att agera i investerarnas bästa intresse eller av investerarna i enlighet med de omröstningsregler som anges i transaktionsdokumentationen.
62. Vid tillämpning av artikel 21.4 a i förordning (EU) 2017/2402 bör det vara tillåtet att kvarhålla kontantbeloppet i specialföretaget för värdepapperisering i form av en reservfond för framtida användning, så länge reservfonden uteslutande används för de syften som anges i artikel 21.4 a i förordning (EU) 2017/2402 eller för återbetalning under ordnade former till investerarna.

Återbetalning

63. Kraven i artikel 21.4 b i förordning (EU) 2017/2402 bör förstås som att de endast gäller för återbetalningen av kapitalbeloppet och inte omfattar återbetalningen av ränta.
64. Vid tillämpning av artikel 21.4 b i förordning (EU) 2017/2402 bör icke-sekventiella betalningar av kapitalbelopp förbjudas i situationer där ett beslut om verkställighet eller påskyndad betalning har meddelats. Om det inte förekommer någon händelse som aktiverar en verkställighet eller en påskyndad betalning kan inkomster som kan hänföras till kapitalbeloppet tillåtas för påfyllningssyften i enlighet med artikel 20.12 i samma förordning.

Likvidation av de underliggande exponeringarna till marknadsvärde

65. Vid tillämpning av artikel 21.4 d i förordning (EU) 2017/2402 bör investerarnas beslut att likvidera de underliggande exponeringarna till marknadsvärde inte anses utgöra en automatisk likvidation av de underliggande exponeringarna till marknadsvärde.

5.4 Icke-sekventiell prioritetsordning för betalningar (artikel 21.5)

Resultatrelaterade utlösande faktorer

66. Vid tillämpning av artikel 21.5 i förordning (EU) 2017/2402 kan de utlösande faktorer som är kopplade till en försämring i de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet inkludera följande:

- (a) När det gäller underliggande exponeringar för vilka en regleringsmässig förväntad förlust kan fastställas i enlighet med förordning (EU) 575/2013 eller en annan relevant EU-förordning, kumulativa förluster som är högre än en viss procent av den regleringsmässiga ettåriga förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna samt transaktionens viktade genomsnittliga löptid.
- (b) Kumulativa ej utgångna fallissemang som är högre än en viss procent av summan av det utestående nominella tranchbelopp som innehas av investerarna samt de trancher som har lägre rangordning än de.
- (c) Den viktade genomsnittliga kreditkvaliteten i portföljen som sjunker under en viss förspecificerad nivå eller koncentrationen av exponeringar i grupper med hög kreditrisk (sannolikhet för fallissemang) som ökar över en förspecificerad nivå.

5.5 Bestämmelser om förtida amortering eller faktorer som utlöser ett avslutande av den rullande perioden (artikel 21.6)

Insolvensrelaterad händelse med avseende på serviceföretaget

67. Vid tillämpning av artikel 21.6 b i förordning (EU) 2017/2402 bör en insolvensrelaterad händelse med avseende på serviceföretaget leda till båda av följande:

- (a) Den bör göra det möjligt att byta ut serviceföretaget för att säkerställa en fortsättning av förvaltningen.
- (b) Den bör utlösa ett avslutande av den rullande perioden.

5.6 Serviceföretagets sakkunskaper (artikel 21.8)

Kriterier för att fastställa serviceföretagets sakkunskaper

68. För att fastställa huruvida ett serviceföretag har sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artikel 21.8 i förordning (EU) 2017/2402 bör båda följande villkor uppfyllas:

- (a) Medlemmarna i serviceföretagets ledningsorgan samt den högre personal, förutom medlemmarna i ledningsorganet, som är ansvarig för att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna bör ha adekvata kunskaper och

kompetenser när det gäller att förvalta exponeringar som liknar de värdepapperiserade exponeringarna.

- (b) Följande principer beträffande sakkunskapens kvalitet bör beaktas vid fastställande av sakkunskaperna:
 - (i) Medlemmarna i ledningsorganet och den högre personalen bör ha lämpliga roller och uppgifter och de nödvändiga kapaciteterna bör vara tillräckliga.
 - (ii) Medlemmarna i ledningsorganet och den högre personalen bör ha skaffat sig tillräcklig erfarenhet genom tidigare befattningar och utbildning.
 - (iii) Medlemmarna i ledningsorganet och den högre personalen bör ha ett lämpligt deltagande i styrningsstrukturen när det gäller förvaltningsfunktionen för exponeringarna.
 - (iv) Om det rör sig om en tillsynsreglerad enhet bör de godkännanden eller tillstånd som enheten innehar vara relevanta för förvaltning av exponeringar som liknar de värdepapperiserade exponeringarna.

69. Ett serviceföretag bör anses ha nödvändiga sakkunskaper när något av följande gäller:

- (a) Verksamheten vid enheten, eller vid den konsoliderade grupp som enheten tillhör för redovisnings- eller tillsynssyften, har i minst fem år inkluderat förvaltning av exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna.
- (b) Om kravet i led a) inte uppfylls bör serviceföretaget anses ha de nödvändiga sakkunskaperna om det uppfyller båda villkoren nedan:
 - (i) Minst två av medlemmarna i dess ledningsorgan har relevant personlig yrkeserfarenhet på minst fem år när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna.
 - (ii) Högre personal, som inte är medlemmar i ledningsorganet, som är ansvariga för att hantera enhetens förvaltning av exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna, har relevant personlig yrkeserfarenhet på minst fem år när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna.
 - (iii) Enhetens förvaltningsfunktion backas upp av reservserviceföretaget i enlighet med led a).

70. För att styrka antalet år av yrkeserfarenhet bör de relevanta sakkunskaperna redovisas i tillräcklig detalj och i enlighet med tillämpliga sekretesskrav så att investerare kan utföra sina skyldigheter i enlighet med artikel 5.3 c i förordning (EU) 2017/2402.

Liknande exponeringar

71. Vid tillämpning av artikel 21.8 i förordning (EU) 2017/2402 bör tolkningen av begreppet "exponeringar som till sin art liknar" följa den tolkning som anges i punkt 22 ovan.

Väldokumenterade och adekvata riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering

72. Vid tillämpning av artikel 21.8 i förordning (EU) 2017/2402 bör serviceföretaget anses ha "väldokumenterade och adekvata riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering avseende förvaltning av exponeringar" när något av följande villkor uppfylls:

- (a) Serviceföretaget är en enhet som omfattas av reglering, tillsyn och kapitallagstiftning inom unionen, och sådana godkännanden eller tillstånd anses vara relevanta för förvaltningen.
- (b) Serviceföretaget är en enhet som inte omfattas av reglering, tillsyn och kapitallagstiftning inom unionen, och ett bevis på att väldokumenterade och adekvata riktlinjer och kontroller för riskhantering finns tillhandahålls, vilket även inkluderar ett bevis på iakttagande av god marknadspraxis och rapporteringskapacitet. Beviset bör styrkas genom en lämplig tredjepartsgranskning, t.ex. av ett kreditvärderingsinstitut eller en extern revisor.

5.7 Korrigerande åtgärder och andra åtgärder vid misskötsel och fallissemang från gäldenärens sida (artikel 21.9)

Tydliga och enhetliga villkor

Vid tillämpning av artikel 21.9 i förordning (EU) 2017/2402 bör "klart och entydigt ange" och "tydligt ange" förstås som att samma exakta termer måste användas i hela transaktionsdokumentationen för att underlätta investerarnas arbete.

5.8 Lösning av konflikter mellan olika kategorier av investerare (artikel 21.10)

Tydliga bestämmelser som gör det lättare att snabbt lösa konflikter mellan olika kategorier av investerare

73. Vid tillämpning av artikel 21.10 i förordning (EU) 2017/2402 bör de bestämmelser i transaktionsdokumentationen som "gör det lättare att snabbt lösa konflikter mellan olika kategorier av investerare" inkludera bestämmelser i samtliga avseenden nedan:

- (a) Metod för att sammankalla möten eller arrangera konferenssamtal.
- (b) Maximal tidsfrist för att anordna ett sammanträde eller ett konferenssamtal.
- (c) Erforderlig beslutsförhet.

(d) Det lägsta antalet röster för att bekräfta ett beslut, med tydlig åtskillnad mellan de lägsta antalen för varje typ av beslut.

(e) I tillämpliga fall, en plats för sammanträdena, som bör ligga inom unionen.

74. Vid tillämpning av artikel 21.10 i förordning (EU) 2017/2402, och i de fall där det finns obligatoriska lagstadgade bestämmelser i den tillämpliga jurisdiktionen som anger hur tvister mellan investerare måste lösas, kan transaktionsdokumentationen hänvisa till sådana bestämmelser.

6. Kriterier beträffande transparens

6.1 Uppgifter om historiken vad gäller fallissemang och förluster (artikel 22.1)

Uppgifter

75. Vid tillämpning av artikel 22.1 i förordning (EU) 2017/2402, och i de fall där säljaren inte kan tillhandahålla uppgifter i enlighet med uppgiftskraven i denna artikel, kan externa uppgifter som är offentligt tillgängliga eller tillhandahålls av en tredje part, t.ex. ett kreditvärderingsinstitut eller en annan marknadsaktör, användas, under förutsättning att alla övriga krav i artikeln uppfylls.

Väsentligen liknande exponeringar

76. Vid tillämpning av artikel 22.1 i förordning (EU) 2017/2402 bör begreppet ”exponeringar som väsentligen liknar” förstås som att det avser exponeringar som uppfyller båda följande villkor:

- (a) De mest relevanta faktorerna som avgör det förväntade resultatet av de underliggande exponeringarna är likartade.
- (b) På grund av den likhet som anges i led a) skulle man rimligen ha kunnat förvänta sig, utifrån indikationer som tidigare resultat eller tillämpliga modeller, att exponeringarnas resultat inte skulle skilja sig betydligt under transaktionens löptid eller under en period av högst fyra år om transaktionens löptid är längre än fyra år.

77. De väsentligen liknande exponeringarna bör inte begränsas till exponeringar på originatorns balansräkning.

6.2 Kontroll av ett urval av de underliggande exponeringarna (artikel 22.2)

Extern kontroll av ett urval av de underliggande exponeringarna

78. Vid tillämpning av artikel 22.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör de underliggande exponeringar som bör kontrolleras före emitteringen utgöra ett representativt urval av den provisoriska portfölj som gruppen av värdepapperiserade exponeringar extraheras från och som är i en rimligt slutgiltig form före emitteringen.

Part som utför kontrollen

79. Vid tillämpning av artikel 22.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör en lämplig och oberoende part anses vara en part som uppfyller båda följande villkor:

- (a) Den har nödvändig erfarenhet och kapacitet för att utföra kontrollen.
- (b) Den är inget av följande:

- (i) Ett kreditvärderingsinstitut.
- (ii) En tredje part som kontrollerar huruvida STS-kriterierna uppfylls i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) 2017/2402.
- (iii) En enhet som är anknuten till originatorn.

Kontrollens omfattning

80. Vid tillämpning av artikel 22.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör den kontroll som ska göras av det representativa urvalet, med en konfidensgrad på minst 95 procent, inkludera båda av följande:

- (a) Kontroll av att de underliggande exponeringarna i den provisoriska portföljen uppfyller de godtagbarhetskriterier som kan testas före emitteringen.
- (b) Kontroll av att de uppgifter som lämnas till investerare i alla formella emissionsdokument för de underliggande exponeringarna är korrekta.

Bekräftelse av kontrollen

81. Vid tillämpning av artikel 22.2 i förordning (EU) 2017/2402 bör en bekräftelse om att denna kontroll har gjorts och att inga betydande negativa resultat har påträffats offentliggöras.

6.3 Kassaflödesmodell för skulder (artikel 22.3)

Exakt representation av avtalsförhållandet

82. Vid tillämpning av artikel 22.3 i förordning (EU) 2017/2402 bör representationen av avtalsförhållandena mellan de underliggande exponeringarna och betalningarna mellan originatorn, det medverkande institutet, investerarna, andra parter och specialföretaget för värdepapperisering anses vara "exakt" när den är korrekt och är tillräckligt detaljerad för att investerare ska kunna modellera betalningsskyldigheterna för specialföretaget för värdepapperisering och prissätta värdepapperiseringen därefter. Detta kan inkludera algoritmer som gör det möjligt för investerare att modellera flera olika scenarier som påverkar kassaflödena, t.ex. olika frekvenser på förskottsbetalade lån eller olika fallissemangsfrekvenser.

Tredje parter

83. Vid tillämpning av artikel 22.3 i förordning (EU) 2017/2402, och i de fall där kassaflödesmodellen för skulder utvecklas av tredje parter, bör originatorn eller det medverkande institutet förbli ansvarigt för att göra uppgifterna tillgängliga för potentiella investerare.

6.4 Miljöprestandan för tillgångar (artikel 22.4)

Tillgänglig information om miljöprestandan

84. Detta krav bör vara tillämpligt endast om informationen på energiprestandacertifikaten för de tillgångar som finansieras genom de underliggande exponeringarna är tillgänglig för originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering och är registrerad i dess interna databas eller it-system. I de fall där information endast finns tillgänglig för en del av de underliggande exponeringarna bör kravet endast gälla för den del av de underliggande exponeringarna för vilken information finns tillgänglig.